

KISS ANGÉLA (MIMANGI)

Ünnep

Az Amfiteátrum kékje-zöldje felett
Egy kismadárka csicseregve szállott.
Philadelphiai Anna Jarvis ébredett.
Vasárnap reggelére szépet álmodott.

Tavaszi ünnepére, anyukák tiszteletére,
Öröm és féltés – mind, mint adhatott
Az istenek anyjának, Rheának ígétére,
Nyerte e nap a megérdemelt tapintatot.

Az évnek e napján szíveket nyitattott.
Üzent a világnak habos, lány tengeren
Küldött hömpölyögő lilaorgona-illatot,
Könnyeket csalva csillogó szemeken.

Felnövő gyermeki lélek édes emlékére
Csupaszív Anyák hajlékába kopogtatott.
Édesanyák jó szava, vigasztaló énekére
Ma hálát, magasztos csókot osztogatott.

Ablak

Egy szál virág elgyengült száron
Illatozik a fényes ablakpárkányon
Csekély fénycsík a mennyei égen
Elenyészett lehunyódó szemében

Múlt illata legény kackiás bajsza
Lecsitult lények széltépázott arca
Málladozó festék áldott emlékkép
Légy szépség légy sorsúton térkép

Piknik

Patak partján pusmogó
Ha lenne nála éthordó
Szabad lenne a piknik
Azonban most éhezik

Égzengésre fényáradat
Felverve a madárhadat
Száraz virágok zöreijére
Felhők hulló könnyeire

Macska-léptek serények
Záporcseppek merészek
Ihatna éppen a szomjazó
De jóllakáshoz nem való

Rémkép

Falon egy mozgó rém
Egyfolytában int felém
Hullámszik árva képmása
Ahogy suhan az árnyéka

Huncut szörnyet kergeti
Vaksi szemét mereszti
Nagyobb és szélesebb
Formája egyre élesebb

Csattogó fogaival habzsol
Harap a füstös falból
Fénytelen kis vacak
Gördülve jön kacag

Jár füle farka egyvégtében
Beérkezik rém képében
A kedves, nedves fényű
S szép csillogó tekintetű
Buxsi ki Gömböc névre hallgat
Magáról így fújtatva hallat

Kotta

Kottára lett megírva az élet
Dalolva gyűrűzik a helyzet
Míg egy ízben bukfencezik
Gondjáról el is felejtkezik

Ha itt a nyár!

Láthatárig sütkérező vágyakozó
Pihelve csillapodó szánakozó
Kiszáradt, izzó szorongó torkok
Forrón csorduló izzadt sorok
Eper ízű nyár enyhülésre vár

Egy kis virág álmatag illatokban
Szellő ölelgeti fájó sóhajokban
A fű még körötte egyre zöldell
De sárgul a kézen fogott idővel
Eper ízű nyár enyhülésre vár

Megjött lecsapott a vihardár
Szárnyára kapott eszmélve már
Kavargó örvény söpör meleget
Szétszakasztva esendő fellegeket
Eper ízű nyár enyhülten már

Ünnepi lakoma

Nadrág helyett bő ruha
Jöhet máris a vacsora
A mozgás is kellemesebb
Ha más nem szellemesebb

Hajnal

Lant hajnalra fakad dalra
Az árva hárfa jajszávára
Szerény szél kevés térfél
Sisteregésben fél ellenfél

Dér festett a vértelen tájra
Érintése rózsára nótafára
Friss hidegben jeget testál
Lágy napsugár tár ki cellát

Csíkoz ébredő égboltozatra
Az első felcsendülő hangra
Szél cikázva minden szirmát
Tárja ki virágillatozó világát

Épp e képben e szép fényben
A felhőtlen időben és térben
Szerelmét kínálja első látásra
Hárfa lant és poéta szavára

Gyök

gyök alatt hasalva
rögös földön kúszva
édes-mézes csuporból
tépem a gyököt csomóból

Vesztes évszakok

Kékes lángjából tör elő
Elfogyó és folyton telő
A hold kísérte éji csend
Parázsban izzó égi rend

Fagyos szél hozza-viszi
Csaló napról úgy hiszi
A nyári csípős reggelre
Hőjét szövöi jégszívekre

Búzakalász fejcsóválva
Kelő nap fényévé válva
Ébred a váltakozó időre
Nyárból lett téli hűvösre

Jégeső veri föld szirmait
Orkán vívja örök harcait
Míg átküzd a tikkasztón
Perzselő vesztő évszakon

Ősz

A napfény se küzd már
a borongós ősszel
Átengedi a homályt
a virradati széllel

Foszladozó ködben
anya vigyáz gyermekére
S lépte alatt közben
A négylevelű lóherére

End & up

A reggel már tovatűnt
Delet veretnek a templomi szolgák
A holnapra is köd ült
Mert nem kelnek fel a lusták...

Ez egy pont... és fel ... up ...

Egérfogó

A libikókán egérfogó
Rajta pedig papramorgó
Bambulhat az egér rajta
Mert az nem is diófajta
Így őt soha meg nem fogja

Jelen

Csak abba ne maradjon soha a jelen
Ha még úgy tűnik is hogy jellegtelen
Örökidőkre a rohanó pillanat
Elöttem megírva itt maradt

Ijedelem

Mára a nap kisütött éppen
Mikor ma a tükörbe néztem
Álmosan lustán ugrott rám
A fekete fél-perzsa macskám
Így ijedten rémesen néztem
A saját tükröző tükörképem